

struſe : & eſt indiſcretis pedibus , quoniam Summum Numen etiam ſi nonnunquam in motu ſit ; ſemper tamen ſuapte conditione immobile eſt. Alia à latere figuræ diductis pedibus mutabilitatem ſignant : quantumvis ipeſcie pulchræ , varijs commendabilibus inſignibus doratæ , creaturæ ſunt : nutant vel nutare valent. Alia delicarem ex illarum ornamentis ; ni ex Kircheri ſciſſem fuſe , Tom. 4. T. 5. à num. 44. Vide dicta die 7. num. 16. de Iſidis imagine in prærens propoſitum.

DIES XXVII. JANUAR.

VI. K.

1 Rad. 7. Solis in Aquario , qui proſperè propitiuſ. Dario. Regia Leonis occidit. Columel. Vid. die 24. 1. Februar. n. 1. & Iſagog. Jul. num. 2. & 4. Aſtrum clarum in pectore Leonis occidere incipit : Fidicula veſpere occidit. Aquilo cum imbre vehementer flat. Ptolom. Cervix Leonis veſpere oritur. Junctin. K. 4. Hac die feria tertià ante Chriſt. ann. 141. contigit inſigne Lunæ deliquium. Ricciol. in Almageſt. Si ſeptima pars Aquarij invenitur in horoſcopo (juxta Jul. Firmic.) maximè radiante Venere , longævam in vitam influit. Evaginatius cultellus hami jacens. Spher. Arab.

2 Poſt mortem Ahialon , de qua, 16. Octobr. n. 1. filij Iſraël maximè clamantibus de vexatione Ammonitarum , qui habitabant trans Jordanem , elegerunt in Principem & Judicem Iſraël , virum inclytum ex tribu Ephraim nomine Abdon. Judic. 12. à 13. Hac in die electum , aſſerit Raſchi & R. Abraham Zacuth in Ju-chafin. Filium Illel dicit Scriptura , de quo diximus aliquid , die 9. n. 3. Hic juxta Abulensem eſt filius Ahialonis , prædeceſſoris Judicis , qui dionymus. Auguſtin. 1. de Genef. ad litter. aliter cogitat : Opinari equidem nihil timeam (inſit) cum Ahialonis undecimi judicis famulum olim fuiſſe , & quidem tam induſtrium , fidelem ac bonum ; ut ei conjugem dederit herus filiam. Exemplum habetur , 1. Paralip. 2. 34. Servum Ægyptium , deditque ei filiam ſuam uxorem. Liqueſcit quia ſi filius Ahialon , eſſet Zabulonita , & Abdon erat Ephrateuſ , ex Phrathon in monte Amalec funiculi Ephraim : v. 15. & Adrichom. n. 76. Joſeph. lib. 5. Antiquit. cap. 9. nescio quo ductus , ait : Abdon nihil præter numeroſam prolem habet memorabile : alioqui per ſummam ſecuritatem & pacem , quæ ſub eo floruit ; nulla data eſt ei

rerum fortiter & glorioſè gerendarum , occaſio. Filios habuit quadraginta , nepotes triginta ; atque egregijs equitibus ſeptuaginta circumvectabatur. Fallitur planè : ſervitus Ammonitica Iſraëlis trans Jordanem (per 18. annos perpeſſa , de qua , die 9. n. 3. & 25. Octobr. n. 1.) per illum validiſſimè excuſſa. In diebus ipſius (ait Philo Biblius , Biblicar. Antiq. n. 101.) miſit Rex Moab , pro remiſſione civitatum , quas tulerat Iſraël : & dixit Abdon : Nec docti eſtis ex his , quæ contigerunt filijs Ammon ? (Vide 9. Jul. n. 2.) Fortè jam peccata Moab completa ſunt. Accepit de populo viginti millia virorum , & venit in Moab , & expugnavit eos & interfecit de eis quadraginta quinque millia , & reliqui fugerunt ante conſpectum ejus : & reversus eſt Abdon cum pace , & obtulit holocauſtomata & ſacrificia Domino. Vide Torneſ. Ann. 2872. n. 1. qui n. 2. addit, Troja cap-
ta.

3 Simulatque lætus accepit Abner nuncios à Davide de pace ſtatuenda , & de voluntate ejus in fœdus prona , ſolicitavit corda filiorum Iſraël , maximè Benjamin ; ut conſtituerent , ſicut illi promiſerat Dominus , Davidem ſuper duodecim tribus Regem : verùm Davidi renunciaſcit , in manu ſua non eſſe reducere Michol (de qua conditione pridè , n. 2.) quippe degebat in aula cum fratre Iſboſeth. Qua de cauſa Regi Iſraël ſcripſit David , ut ſuam uxorem & periculo capitis emptam , ſibi mitteret. 2. Reg. 3. à 14. Mentitur Joſeph. 7. Antiquit. cap. 1. aſtruens , Michol nuptam Davidi ſexcentis Philiſtinorum preputijs. Vide 2. Maij, n. 3.

4 Nabuchus , ut ulciſceretur injurias acceptas ab Ægypto & cæteris regionibus Auſtralibus , ut dicemus , 9. Decembr. n. 3. reſcripſit copias : verùm ut ait Philo in Breviar. de Temporib. lib. 2. in princ. Ibi Joann. Annius , & Adrichom. in Chronic. Ann. 3394. ne fugam tunc meditaretur Jechonias (igitur liber degebat , ut patet Baruch. 1. 3.) conſecit in vincula. Conſiliaſcit autem aliorum animos , maximè Principis Evilmerodac , qui egrè ferebat non regiè à parente Jechoniam haberi : modoque ægriùs vincula tulit. Carceres Jechonia inſuſti fuerunt ; quia ſub fide publica ſeſe cum ſuis poteſtari Magni Nabuchodonofor permiſit ; & poſt lapſum temporis , illum in vincula conſecit : iccirco illum , tanquam injuſtè ibi poſitum filius Magni Nabuchodonofor , cognomine Evil-Merodac , & nomine Amilinus , eduxit & honoravit. Ita Annius loc. cit. Videbimus 27. Februar. à n. 4.

5 Seleucus Nicanor I. Rex Aſiæ poſt mor-

David pe-
tit Michol
ab Iſboſeth.Jechonias
à Nabucho
conſecit
in vincula.Seleucus Ni-
canor du-
maria mit-
tit templo
pio ſacro.

mortem Alexandri , donaria mittit templo Jerofolymitano ſub Onia I. filio Iaddi , ſummo Sacerdote. Raucſer. Expavi , dum legis quippe nec in ſacris , nec in Ethnicis AA. inveni ; maximè cum Daniel de illo & alijs quatuor ſeqq. nec verbum dicat ; Daniel , 11. poſt diviſionem regni Alexandri Magni. Unde cum revelatio Prophetæ facta directæ fuerit in prænotionem rerum Judaicarum , ut hic obſervat Hieronym. uſque ad Antioch. Magnum , Reges Syriæ republicam Hebræorum nec promoverunt , nec conturbant. Fides ergo relationis tantum ſit penes Raucſinum.

6 Multa de Nicanore referunt ab Ethnicis etiam Noſtrates. ſeleuci Nicanoris virtus clara , & origo admirabilis fuit : ſiquidem mater ejus Laodice , cum nupta eſſet Antiocho , clara inter Philippi Duces viro ; viſa eſt ſibi per quietem ex concubitu Apollinis concepſſe ; gravidamque factam , munus concubitus , annulum à Deo accepſſe , in cujus gemma ancora ſculpta eſſet ; juſſaque , donum filio , quem peperſſet , dare. Admirabilem fecit hunc viſum & annulus , qui poſterà die ejuſdem ſculptura in lecto inventus eſt , & figura ancora , qua in ſemore Seleuci nata cum ipſo parvulo fuit. Quamobrem Laodice annulum Seleuco , eunti cum Alexandro Magni ad Perſicam militiam , edocto de origine ſua , dedit. Poſt mortem Alexandri , urbem ex Antiochi patris nomine Antiochiam vocavit , & campos vicinos urbi Apollini dicavit. Originis ejus argumentum etiam in poſteris manſit : ſiquidem filij nepoteſque ipſo ancorem in ſemore , veluti notam generis naturalem habuere. Haectenus Juſtin. 15. Hiſtor. & Pier. Valer. 45. cap. 18. cum Alex. Neapolit. 2. cap. 19. ex Clement. Alexandr. Padag. cap. 11. in argumentumque plura congerit Tiraquel. de Nobilitat. cap. 6. à n. 20.

7 Appian. 2. Civil. (quem ſequitur Jul. Caſ. Bulenger. de Ration. divinar. lib. 3. cap. 11.) meminit , & in Syriac. inquit : ſeleuco Alexandri comiti in Macedonia ex ſeco paterno , nemine accedente , ignem magnum eſſuſſiſſe : matremque ejus in quiete admonitam ; ut quem primum annulum inveniret , geſtandum Seleuco traderet : regnaturum enim ubicumque iſe annulus ei forte excidiſſet ; & invenit illa ferreum cum inſculpta ancora (amiſſus eſt autem circa Euphratem) ideo ſeleuco ancora ſignabat. Annulum è digito decidere ſignum infelicitatis fuit (obſervat Plin. lib. 33. cap. 1.) ſed Silveſter à Petra-Sancta , lib. 3. de Symbol. Heroic. cap. 8. inſit : Vanam hanc ſuperſtitionem fuiſſe ; oſtendit annulus Seleuci Regis , quem cum juxta Euphratem amiſſiſſet , rerum ibi poti-
Tom. I. Ephem.

tuſ eſt ; ut matri prædictum fuerat. Idem apud Coel. Rhodigin. lib. 29. cap. 8. Alia multa ab Ethnicis in ejus indicem felicitatis commenta , vel à diabolo ſaventia illorum ſuperſtitioni , patrata.

8 Pauſanias cap. 14. reſert : Non longè abeſt Seleuci ſtatua , cui haud obſcura prodigia ſuam felicitatem ſignificaverunt. Cum enim ex Macedonia cum Alexandro profecturus , Pella Jo-vi ſacrificaret ; ligna aris impoſita ultra ad Dei ſimulacrum acceſſerunt , nulliſque ſubjectis ignibus accenſa ſunt. Idem videtis apud Stuck de Sacrific. Gentil. cap. 173. & Bulenger. quò dudum. Damon ſimia Dei , ejus permiſſione , ut accepta ſibi indicaret ſacrificia , ritèque litatum ; ex aère , tanquam è carcere illo ſuo turbido , in Gentilium ſacrificia , ſicut olim in S. Jobi greges , ignem eliciebat : vel etiam edocti ab illo Magicè Sacerdotes , ſaſinationibus , præſtigijs aut aſtu accendebant ararum ignes ; & imperitum vulgus arbitrabatur de cœlo demitti , quo illorum auctoritas & ſacra in pectore adorantium altiùs ſedebant , & gratia conciliabatur. De hoc ſæpe agemus maximè in Volcanalibus , 23. Auguſt. Adi Servium in illud Virgil. 12. v. 200. Qui fœdera fulmine ſancit. Seleucus fanè dictus eſt felix , quia ultimus ex Alexandri Ducibus , quos univerſos vicit , fato ceſſit. Læus tantà victoria (de Lyſimacho ſcilicet , ut obſervat Saſian. & Brietius , Ann. 3772. Torneſ. 3774.) ſeleucus , & quòd majus victorià putabat , ſolum ſe de Cohorte Alexandri remanſiſſe , victoremque victorum extiſſe ; non humanum eſſe opus , ſed divinum munus , gloriabatur ; ignarus proſus non multo poſt fragilitatis humana ſeiſum exemplum futurum : quippe poſt menses admodum ſeptem à Ptolemao (Philadelpho) per inſidias circumventus occiditur. Juſtin. lib. 17. Si vera ſunt quæ ſignat Raucſinus , arbitror , in donaria ſacri templi , haud alio ductum Seleucum , quàm eventu vaticinij à Iaddo ſummo Sacerdote enunciati Alexandro , quod ad unguem adimpletum vidit in tota expeditione adverſus Perſas. Vidimus die 20. num. 9.

9 Anno Chriſti 31. dies vigintiſimus primus ejus reſeſſus à Jordane in montem Adurim , feu montem Diaboli , ut eum vinceret , & per dies nocteſque quadraginta jejunaret. Mirum eſt Alvan , Polum , Calixtum , & Lamy aliquid in hujus diei inſigne non reſervaffe.

10 Romæ , Caſtori & Polluci ſacrum atque votum templum ad ſtagnum Juturnæ ,

Et ligna
etiam mo-
ta in ſimu-
lacrum.Unde felix
& inſeſeſ

Mors.

Dies XXI.
jejunij Chri-
ſti.Sacra Ca-
ſtorum.

StatuaFlu-
ra.

situm (juxta P. Victor. & Panvin.) Regio-
ne octava, & in quo erat signum Floræ,
dictumque templum Castorum. Ovid. 1. Fast.
à v. 707.

Ovid.

Fratribus illa dies, fratribus de gente Deorum
Circa Juturna composuere lacus.
Fratres fratribus dicit, ob blandinen Octa-
viani, quia ejus privigni Tiberius scilicet
& Drusus, filij Liviæ, seu Drusilæ, eam
ædem dedicarunt, ut ait Sueton. in August.
cap. 61. qui ex tanta gloria in civilem inci-
derunt ignominiam: etenim, ut in Caligula,
cap. 22. inquit: Partem Palatii ad forum
usque promovit, atque ade Castoris & Pollu-
cis in vestibulum transfigurata, consistens sepe
inter fratres Deos, medium se adorandum adven-
tibus exhibebat. Dirutum profecto priscum
fanum (dum tempore Augusti in dedi-
cationem assumptum) cum anno Urb.
Conditi. 258. fuisset erectum. Fuit votum
ab Aulo Posthumio Albo, Dictatore, pu-
gnante prosperè adversus Latinos ad La-
cum Regillum Castore & Polluce commili-
tonibus: at ædem non dedicavit, sed filius
ejus, Duumvir creatus duntaxat ad ejus de-
dicationem, uti videbimus in Castorum
pompa, 15. Jul. n. 8. Aferunt Livius, 2.
sect. 62. Gyrard. Reufner. & Rosin. 4. cap. 5.
Non solum Castores Latinos vicerunt, sed
nuncij facti victoriæ Romam equis cata-
phractis adeuntes.

Caligula
infantia.

Castores
pugnant pro
Romanis.

Tempium
erectum.

11 In eo pralio (refert Halicarnass. lib. 6.
à n. 8.) Posthumanis equis apparuisse duos
prime lanuginis juvenes præstantiore staturæ &
formæ, quam qua videri posset mortalium, præ-
cedentes Romanum equitatum, hostesque hastis
ferientes cominus, & in fugam cogentes; ac
rursus post suos, fugatosque Latinos, & ca-
stra eorum capta, jero jam finito pralio, in Ro-
mano foro visi esse adolescentes duo militari cul-
tu procerissimi & pulcherrimi, vultu autem re-
tinente quam in pugna habuerant speciem, &
equis sudore madentibus. Cumque de equis de-
scendissent ambo, lavissentque fontana, qua
ad ædem Vestæ profluens, parvam sed profun-
dam facit lacunam, multis eos circumstantibus,
rogantibusque; ecquid ab exercitu no-
vi afferant, pugnam indicasse atque victo-
riam: digressosque è foro nunquam apparuisse
postea; quamvis valide præfecto & ab alijs
questos. Postero die cum Senatus ex Dictatoris
litteris, inter cetera ejus pralij memorabilia,
cognovisset de hac quoque visione, ratus utro-
bique eorundem spectra observata oculis, verifi-
canti conjecturâ credidit Castorum eas esse ima-
gines. Hujus mirificæ apparitionis Numinum in
urbe multa extant monumenta. In foro tem-

plum Castorum publicè constructum, ubi vise
sunt horum imagines; vicinusque fons, his sa-
cer dictus, & usque ad nostra tempora cre-
ditus.

12 Eadem profert Valer. Max. 1. cap. 8.
n. 1. Natal. Com. 8. Mythol. cap. 9. Lactant.
2. cap. 8. Cicer. 2. de Natur. Deor. Dempst.
in Rosin. 1. cap. 13. Anton. Constant. & Paul.
Marf. in Ovid. d. Pomey Panth. Mythic. p. 6.
Marlian. cap. 21. & in Epitom. lib. 2. cap. 12.
Gyrard. Syntagm. 5. n. 52. Rhodig. 5. cap.
5. Alex. Neapolit. 2. cap. 12. Plin. 34.
cap. 6. & Pausan. usquequaque. Castores ge-
minos, albensibus equis & stellatis apicibus in-
signes, credidere prisca: inquit Drepan. Pa-
cat. in Theodof. Panegy. Pridem Char-
tar. de Imagin. pag. 125. Dioscuri, id est Jovis
filij dicebantur (inquit) qui ita charitate se-
mutuo complexi feruntur; ut vitâ inter se di-
visâ, vicissim viverent atque morerentur: cu-
jus rei ergo digni sunt habiti qui in cælo trans-
ferrentur, efficerentque signum, quod Geminos
vocant (de quo fusè Isagog. Maij, n. 2. &
die 1. n. 5. atque 15. Jul. à n. 8.) sue-
runt efficti albis equis insidentes, qui casti-
des in capite gestabant, stellarum apicibus in-
signes. A Valer. Maxim. d. plauduntur Ro-
manarum rerum Propugnatores, tunc ob ar-
ticulum pugne in Latinos, cum ob nun-
ciatam ab ipsis victoriam ab Æmilio Pau-
lo partam de Perseo & ejus captivitate.
Bello Macedonico (subdit, n. 2.) P. Vatinius
Reatina præfectura vir, noctu Urbem petens,
existimavit duos juvenes excellentis forma albis
equis insidentes, obvios sibi factos, nunciare;
die qui præterierat, Persen Regem à Paulo
captum. Quod cum Senatui indicasset, tanquam
majestatis ejus & amplitudinis vano sermone con-
tempitor, in carcerem conjectus est. Postquam
Pauli litteris illo die Persen captum apparuit,
& custodiâ liberatus, & insuper agro & va-
catione donatus est. Castorem verò & Pollucem
etiam illo in tempore pro imperio populi Ro-
mani excubuisse, cognitum. Referunt etiam
Plutarch. in Æmil. (de quo 17. Septembr.
15.) Cicer. 3. de Natur. Deor. Gyrard. d.
Plin. 7. cap. 22. Rosin. 2. cap. 17. Mar-
lian. cap. 23. & Cornutus in illud Persij,
Satyr. 2. v. 56. Nam fratres inter ænos. qui
addit: Cum Romani pesilentiâ laborarent, Ca-
stor & Pollux in somnis populum monuerunt, qui-
bus remedijs morbi curarentur: unde illorum deau-
rata statua.

13 In his duabus pugnis & victorijs
apparuerunt Dioscuri; sed nescitur utrâ il-
larum occurrerint; Domitiæque Romanæ
familie indiderint cognomen Ænobarbo-
rum.

Amor illo-
rum singu-
laris.

Imagines.

Victorias
Romanis
enunciavit.

Ænobar-
borum fa-
milia.

A castori-
bus prædi-
cti victo-
ria de Tar-
quinis.

Vestigium
ungule equi
in silice.

Dij Ana-
ctes.

Horat.

Et Cabiri.

Et flamma
in procellis.

Illorum
imagines.

rum. Tractum refert Sueton. in Neron. cap.
1. Ænobarbi auctorem originis, itemque cog-
nominis Romani habent L. Domitium (infit) cui
rure quondam revertenti juvenes gemini augustio-
re formâ ex occurso imperasse traduntur, ut
nunciaret Senatui ac populo victoriam, de qua
incertum adhuc erat: atque in fidem majestatis,
adeo permulisse malas; ut è nigro rucilum,
arique asimilem capillum redderent: quod in-
signe mansit in posteris ejus, ac magna pars
rutilâ barbâ fuerunt. Rhodigin. 29. cap. 8.
Plutarch. in Paul. Æmil. & Alexand. Nea-
pol. 1. cap. 9. Nec de victoriâ Æmilij, ne-
que Posthumi intelligit Plutarch. d. fed
de Tarquinis victis, uti dicemus 28. Fe-
bruar. n. 13. In victoriâ Posthumi, ad Re-
gillum (narrat Cicer. ubi dudum) in silice
apparere tanquam vestigium unguis Castoris equi.
Idem Gyrard. Syntagm. 5. n. 52.

14 Dicti sunt Dij Anaetes, & pueri
Leda, de quo egimus, die 8. n. 17. quasi
tempestatum depulsores. Arbitrabantur Pri-
ci navigantes, in navi Anaetes esse Casto-
res, qui apparebant uti flammæ in anten-
nis in signum tranquillitatis. Horat. 1. Od.
12. à v. 25.

— Pueros Leda,
Quorum simul alba nautis
Stella refulsi
Destruit saxis agiturus humor,
Concidunt venti, fugiuntque nubes,
Et minax (quod sic voluere) Ponto
Unda recumbit.

Hinc etiam reputati Dij Cabiri, equidem
credebatur illorum sacris initiatos fore tem-
pestatum expertes, uti ibid. præmittimus.
Hinc dum orta procella respiciebant in
navium flammis; que, ut Plin. 2. cap.
37. inquit: Vocati ceu quodam modo insunt,
ut volucres sedem ex sede mutantes. Quapro-
pter sæpe in Castorum imaginibus itella-
rum insignia mutabantur in flammis. Ef-
fingebantur juvenes proceræ staturæ, imberbes, in-
ter se similes, militaribus indumentis ornati,
gladios ad femur, hastasque in manibus haben-
tes; stellarumque loco, flammula eorum capiti
adpingebantur. Chartar. in Junon. pag. 128.
Apulejus Metamorph. lib. 10. Castides (ait) in
capite gestare, stellarum apicibus insignes. At
Gyrard. ubi supr. subdit: Sub forma duo-
rum fratrum effingebantur, robusti, formosi, in
capite pilea habentes, & supra caput flammam
igneam. Eadem apud Suidam.

15 Unde sumpta forma in hujus-
modi simulacrorum speciem; dicit ibid.
Gyrard. ex Diodoro Siculo, & signat Hy-
gin. lib. 2. n. 23. sed perspicuius Natalis Co-

mes. Cum ingens tempestas (prodit, 8. My-
tholog. cap. 9.) Argonautas à Sigæo digresses in-
vasset, atque pro illorum incolunitate vota
Orpheus concepisset; gemina flamma circa Ca-
storis & Pollucis capita apparuerunt. Secuta est
paulò post admirabilis tranquillitas & clementia
ventorum; quamobrem credita fuit inesse qua-
dam in his juvenibus divinitas, & ignes illi
cum postea navigantibus apparent, Castoris &
Pollucis arbitrio apparere crediti fuerunt. Puta-
bantur iidem servare navigantes, in extremo
vita periculo constitutos. Astruit Chartar. &
Gyrard. d. Hoc ergo intuitu illorum sta-
tuæ Romæ ante ædem Jovis Tonantis.
Plin. 34. cap. 8. additque lib. 35. cap. 4.
& 10. Romæ Castorem & Pollucem cum Vi-
ctoria & Alexandro Magno. Socij fuerunt
Heroum Argonautarum in expeditione
ad Colchos, unde advexerunt Martis
simulachrum. Pausan. cap. 102. & in La-
conia, quia ex tot laboribus & tem-
pestatibus incolumes pervenerant in pa-
triam; templum Minervæ, Argus navis
fabricatrici, crexerunt. Idem, cap. 107.

16 Templum ergo Castorum colloca-
tura ad Basilicam Pauli Æmilij, in qua no-
bilissima Bibliotheca. Plutarch. in Casar. &
Marlian. cap. 44. qui cap. 33. dictatum dicit
Cosmæ & Damiano, ibique describit ædis
magnificentiam. In Epitome verò, 3. cap. 9.
ex Varrone cogitat templum fuisse; ubi mo-
dò parvum S. Maria de Inferno facellum est.
Plura alia, 7. April. & 15. Jul. à n. 8. Hæc
etiam die, creatio Regum apud prisicos
Romanos. V. K. R. & hic Elias Reufner. hu-
cusque persistebat interregnum & interregis
auctoritas ac potestas. Quid Interrex, & ad
quid, diximus, die 17. n. 12. Dignitas haud
extendebatur ultra hunc diem, scilicet, IV.
Kal. Februar. (etfi Pedian. apud Janum Gui-
lielm. de Magistratib. pop. Rom. cap. 8. pro-
trahat in diem sequent.) igitur ampliore mo-
dulo periclitabatur Respublica. Idem fiebat si
Dictator eligendus, quod fas non erat ante
præfatum diem: Interrex tandiù quibat leges
ferre, senatum consulere, Magistratus surro-
gare, & ad hoc comitia habere. Sed cautio,
maximè sub Coss. Interregem sine causâ no-
minare: instantibus turbulentijs, aut tu-
multibus, fas ad comitia vocare Centurias.
Alexand. Neapol. 5. cap. 6. & Rom. Rei-
publ. pag. 335.

17 Sicut Romæ duo signabantur dies
Senatui legitimo (id est solemnè, ex cunctis
ferè Magistratibus, uti indicavi die 9. n. 9.)
singulis mensibus; ita apud Athenienses,
quarta, tertia & secunda dies mensis deni-
cien-

Cur flam-
me in pro-
cellis atri-
busur
Dioscuri?

Illorum
statua.

Cum victo-
ria & Ma-
gno Alexan-
dro.

Basilica &
Bibliotheca
Pauli Æ-
milij.

Magistra-
tus Inter-
regis hæc
die cessâ-
bat.

Aperitur
Areopagus.

cientis Areopagus aperiebatur in caufas, claudebaturque in Kalend. feu primo die mensis fequentis; ni aliquid grave occurreret, ut homicidium, venenicium, incendium. Jul. Pollux lib. 8. *Onomastic. cap. 38.* Thebis hac die mors Calchantis victus à Moplo peritior Vate. *K. Græc.* Impletumque fuit, quod illi ab Oraculo prædictum, nimirum, diem suum infauftè claufurum; ubi in Vatem sapientior, ab Apolline illustratum, incideret. Post eversum Ilium, cum filio Ulyffis profectus Colophonem incidit in Mopfum: statimque de arte divinandi initum grave certamen. Calchas petijt à Mopfo, quot groffos ficus prærens haberet: Mopfus autem à Calchante, quot foetus in utero gessaret sus quædam prægnans, & quando esset paritira. Litem reterunt Hæliod. in *Theogon.* Lycophron. in *Alexandr.* & Bulenger. de *Sortib. cap. 2.*

18. Uterque in arte valens, plausibilifque fatidicus, de gloria vaticinationis firmiffimæ avidus. De Calchante inquit Homer. 1. *Iliad. v. 68.* *Augur peritiffimus.* De Mopfo Orpheus in *Argonautic. v. 938.* *Ingenio Vates, is doctus & arte,* quem sequitur Pindar. in *Pythijs, Od. 4. v. 438.* Ad articulum ficorum respondit Moplus, arborem habere decem millia, medinam unam & ficum præterea: itaque collectis groffis, numerus inventus est; de quo Calchas expavit: at ad Mopli quæfita non respondit: illoque silente de sue Mopfus dixit, decem & octo parituram initio horæ octavæ: marem unum nigrum ac tres foeminas habentes albam lineam super humeros: duas, rostrum album ad oculos usque: reliquas, posteriora crura finiftra ab ungula usque ad genu. Calchas ubi res posttridie ita esse cognovit, fato præmoerore functus est. Hæliod. d.

Calchanti eterno clausit mors lumina somno. *Videsis Natal. Comit. 4. Mytholog. cap. 10.* Rhodigin. 29. *cap. 15.* Unde illud *ibid.* Mopfo certior. Ita propter augurij nobilitatem inter Argonautas cultus; ut ei post mortem templa dedicarentur ad oracula. Lutatius Placiad. in *Stratij 3. Thebaid. v. 516.* In tantum enim (ait) magnus fuit Mopfus in augurandi peritia: ut post obitum ei templa dicata sint; à quorum adytis sepe homines responsa accipiunt. Idem Tzetzes in *Lycophron.* Hoc novum Numen à dracone devoratum dicit Apollon. *Rhod. Argonaut. v. 1503.* & Senec. in *Medea, à v. 653.*

Condidit serpens Lybicis arenis,
Omnibus verax, sibi falsus uni,
Concidit Mopfus.

Certamen Mopfi & Calchantis.

Calchantis mors.

Hæliod.

Mopfi.

Senec.

Consule Majolum, *Tom. 2. Colloq. 4.* & à nobis dicta, *Tom. 5. T. 7. n. 20.*

19. In Bosphoro Thracio sacra Jovi Urio, prope Chalcedonem. Meurs. G. F. Meminit Pompon. Mela, lib. 1. de *Situ Orb. cap. 19.* Europam ab Asia determinat (inquit) Bosphorus Thracius. Iphis in faucibus oppidum. In ore templum est. Oppidi nomen Chalcedon. Templi nomen Joviter, conditore Jafone. Isaac. Vosius hic: Apollonius Argonautas quidem aram hic adificasse, ait; verum non Jovi, sed duodecim Dijs. Nisi potius existimandum sit, illud idem Jovis Urij sanum diversis temporibus diversis quoque fuisse appellatum nominibus. Conciliat Nonnius in *Goltz. Asiam,* inquit: Antiquissimum hic fuisse templum, nullis veterum oraculis cedens. Ferunt enim, Argonautas, cum Ereftarum statu apud Phineum retinerentur, vatis monitu duodecim Dijs aram posuisse, tum maxime Jovi Urio sacrificasse, ut ventos secundos daret; unde postea sanum Jovis Urij dictum. Græcè ouros, idem est ac Ventus secundus, Custos, Conservator, vel locus in quem subducuntur naves: dicit Lexicon Græc.

20. Cyrene erecta statua Eubotæ propter victoriam in Olympijs. Gruter. *Thefar. Critic. 1. fol. 130.* de illo scribit Pausanias. *Eubotas Cyrenæus* (inquit, *cap. 185.*) cum ei Ammonis oraculum victoriam è curriculo prædixisset; statuam antè ipse faciendam sibi curavit, eamque quo die palmam est adeptus, dedicavit. Frideric. Sylburg. exponit: Eodem die & victor renunciatus est, & victorie restem statuam dedicavit. Haud mirum, quod alios vinceret, sui victoris & quod à Numine triumphus illi prædiceretur. Lais cum Eubotam Cyrenensem aspexisset (refert *Ælian. 10. Var. histor. cap. 2.*) ardentissimo in eum amore flagrare, & de contrahendis inter se nutud nuptijs, sermonem ei detulit. At ille metuens ejus insidias, recepit sese id facturum: non tamen negotium, aut rem cum illa habuit Eubota, sed castè sobrièque se gessit. Sponsio verdè his conditionibus facta est, ut post ludos certamenque rata deberet esse. Cum igitur victor abiret è certamine, ne conventis non stotisse videretur erga foeminam; pictam Laidis imaginem deportavit secum Cyrenem, inquit, se Laidem ducere, & pacta non prætereire: quam ob causam mulier que ipsi nupsit, maximam statuam Cyrene ponendam curavit; sic remunerari volens ipsius castitatem & modestiam.

21. Etiam inter Ægyptios statua erecta, sed celebrior & pretiosior, quia ex unica

Sacra & oraculum Jovis Urij.

Statua Eubotæ.

Ejus continentia, & effugium ad Laidis nuptias.

ca topazio Arsinoæ Reginae. *K. Æ.* De illa fit memoria à Berchor. lib. 11. *Reductor. cap. 127.* & Grannuyte, lib. 16. de *Propriet. rerum, cap. 69.* Cuncta decerpta ex *Plin. 37. cap. 8.* Ab insula maris Rubri (infit) primum importatam Topazion Berenice Reginae, que fuit mater sequentis Ptolemæi Philadelphii, à Philemone Præfecto Regis, ac mire placuisse: & inde factam statuam Arsinoæ Ptolemæi uxori quatuor cubitorum, sacram in delubro, quod Aureum cognominabatur. Fuit Arsinoë pacis maxime studiosa, Bellumque, & illius instrumenta pingere fecit sub pedibus Pacis. Imago Belli erat foemina non solum tincta, sed ebria sanguine, revinctis post terga manibus, famæque rupta tuba. Rodolph. Gualther, in *lib. 1. cap. 19. Jul. Polluc.* Non secus Belli imago inter Romanos visa, pictore Apelle. Belli imaginem (inquit *Plin. 35. cap. 10.*) restrictis ad terga manibus, Alexandro in curru triumphante: quas tabulas Divus Augustus in fori sui partibus celeberrimis dicaverat simplicitate moderata. Virgilius, 1. *Æneid. v. 198.* appositè accinit:

Virgil. *Claudentur Belli porta, furor impius intus
Sera sedens super arma, & centum vinctus abenis
Post tergum nodis, fremet horridus ore cruento.*

Discordia. *Discordia jacet, quæ furibunda arma intrepidè movit. Est tanè dulcis hominibus vita, ubi moritur discordia. Manil. 1. Astron. cap. 9. v. 57.*

Manil. *Stat procul ira tumens spumanti fervida rictu,
Sanguinea intorquens suffuso lumina felle.*
Ita homines libertatis avidi, ut sibi sint tantum lex; quod sacra etiam instituerint Discordiæ, uti observat Gyrard. *Syntagm. 1. n. 45.* de illius furore in stragem loquemur 25. Novembr.

DIES XXVIII. JANUAR.

V. K. **G**Rad. 8. Solis in Aquario. Qui si in horoscopo invenitur, juxta Firmic. natos facit adversà fortunà attonitos & desipientes. *Auster & Africus cum nubibus, & ventorum concursus cum nivibus. Columel. & Ptolom.* Australior in collo Leonis vesperè oritur. Junctin. *K. A.* Sirius oritur vesperè. *Alfeld. Uranom.* Vir manu catenam tenens. *Sphær. Arab.* Egressus Eliezer è Mambre cum decem camelis & pretiosis monilibus, ut ex Mesopotamia obsequiosè (Abrahamo fide cum juramento data) adduceret foeminam conjugineam in conjugem Isaac; hac die juxta Rab. Abr. in

Myrrh. fisticul. & Joseph. Gorionid. lib. 1. *Histor.* pervenit in Haran (que dicitur Civitas Nachor, quoniam ibi morabatur) distantem à Chanaan itinere septem vel octo dierum, uti observat Abulenf. & Alapid. in *Genes. 24. 10.* Ibi anxio de eventu Eliezer, meminit verbi Abraham, scilicet: *Ipse misit Angelum suum coram te, & accipies inde uxorem filio meo: v. 7.* & incidit ei voluntarium consilium, sed à Deo, præmissis precibus; ut puella, que petenti aquam (erat enim extra oppidum juxta fontem eo tempore quo solebant puellæ egredi ad hauriendam aquam) præberet non sibi solum, sed & camelis; ipsa esset, pro qua veniret, uti illo in articulo missa à Deo. De hujusmodi tortibus, dixi suo loco, *Tom. 8. Tautolog. 10.* Ad votum ergo occurrit 18. ann. ætatis, Rebecca, filia Bathuelis, filij Nachor, fratris Abraham, pulcherrima virgo, facie decora, generosa, liberalis, comis, ac suavissimis moribus, quæ verbis & factis Eliezeri cogitatione oculique respondit. Dignatus hujusmodi obsequio à puella, dono dedit illi in aures aureas & amillas toridem; sciens ab illa neptem esse Nachor: interimque dum ille de proposito felicissimo eventu Deo gratias agit; illa præcurrit ad matrem, ostendens dona, & quicquid cum obvio peregrino acciderat. Mater jubet Laban, querere hospitem & in domum adducere, quod statim fecit, & Eliezer invitarunt ad mensam. Noluit accumbere quin exprimeret adventus propositum. Conceditur à cunctis puella, cui illico obtulit quasi antedotalia vel cledonodia, vestes pretiosas, vasque argentea & aurea; ac inter fratres & Rebecca matrem dona distribuit, tuncque latus cum illis accubuit mensæ, postque recubuit. *Genes. quo dudum. & AA. præfati, cum Adrichom. & Tornieil. ann. 2178. n. 3. Briet. 2179.* Anno ab hinc, ut signat idem, 483. decreto ex conventu undecim tribuum in Maspha bello contra Benjamin propter necem uxoris Levitæ Ephratai; per summum Sacerdotem Phinees respondit Dominus interrogantibus de Duce expeditionis, Judam oportere eligi, id est, Principem tribus Juda cum suis expeditis copijs ac in procinctu. *Philo Biblius in Antiq. Hebr. ex Judic. 20. 18.* erant enim ex toto Israël quadringenta millia educturum gladium, & paratorum ad pugnam: v. 17. Vide pugnam posttridie, n. 2.

2. Mortuo Manasse, Summo Sacerdote, fratre Eleazari, qui pro nepote Onia II. filio Simonis Justi, Pontificatu functus fuerat;

Proficiscitur Eliezer in Mesopotamiam.

Occurrit Rebecca.

Spondetur in conjugem Isaac.

Interrogant Isaac de Duce adversus Benjamin.